

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Iubilæum Quoad Confessarium

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

sola contributione, tenetur confiteri, etiam si prescriptam confessionem præmisserit. mentum. Unde, si habens physicam, aut moralem impotentiam confitendi, post alia opera communicaret cum solœ contumione, non lucraretur Iubilæum; quia hic non est casus, in quo quis possit communicare cum peccato mortali sine prævia confessione. Ita Suarez tom. 4. disp. 52. sect. 3. numer. 6. contra Verguson part. cap. 7. cas. 31. part. 5. tract. 12. ref. 29. & se citat in p. 3. tract. 4. resol. 260. ubi in §. Itaque oppositum refert notare Leonem †.

Probabile tamen est, Communionem factam in peccato sufficere, si non sit ultimum opus, & penitentis in ultimo instanti sit in gratia. 15. Probabile tamen est, quod ait Bossius de jubil. sect. 7. cas. 20. numer. 17. communionem factam in peccato mortali sufficere ad satisfaciendum oneri communionis pro Iubilæo consequendo, si communio non sit ultimum opus ex requisitis, & penitentes in instanti, quo applicatur indulgentia (quod est ultimum instans defensionis ultimi operis extrinsecum, in quo verum est dicere: nunc primo omnia requista completa sunt,) sit in gratia. Quia non omnia opera requista præstanta sunt in gratia. Et illa verba de votis & reverenter in Iubilæo apposita respectu communionis, sumi possunt pro devotione & reverentia extrinseca, quæ consistit in externa compositione & modestia, vel etiam intrinseca; quæ consistit in actu latræ, & cultus divini, intentione obediendi Papæ, lucrandi Iubilæum, & similibus, quæ non excludit peccatum habituale. part. 1. tractat. 11. resolut. 6. in fine part. 3. tractat. 4. resolut. 148. & part. 5. tract. 12. ref. 27. circa medium & part. 10. tr. 15. ref. 55.

Pueris patientibus iustificatis, & vomitum; item ei, qui inadvententer bibit, Communio commutari debet in aliud opus pium. 16. Nota etiam hic contra Fernandez in medull. part. 3. cap. 8. §. 8. num. 3. pueros non valentes pro ætate communicare, non acquirere Iubilæum communicando solum spiritualiter, sed debere illis commutari in aliud opus pium, ut ait Faustus de jubil. lib. 4. quest. 45. Quod etiam procedit in infirmis patientibus iustissim. vomitum, &c in eo, qui inadvententer bibit, & similibus. resol. 17. cit. §. Notandum.

I V B I L A E V M
Quoad Confessarium.

17. [†] PER Iubilæum concedi solet facultas eligendi confessariorum approbatum, qui penitentes absolvant à reservatis, & censuris, de quibus infra. Ille autem confessarius est eligibilis per Iubilæum, quem diximus V. Bulla Cruciae eligi posse per Bullam. Vide ibi. Solum ergo hic dicendum quod ad Regulares, quibus Bulla quoad hunc articulum non suffragatur †.

18. Ergo Regulares, quibus tempore Iubilæi conceditur facultas eligendi confessariorum approbatum ab Ordinario, possunt illum eligere extra Ordinem. Ita Bossius de jubil. sect. 3. cas. 4. num. 17. contra Mollesium apud ipsum. ibid. Contra quem etiam addit. non posse Superiorem id eis prohibere. part. 5. tract. 12. ref. 37. §. Notandum.

19. Sed, an sufficiat confiteri, cum approbatum a proprio Prælato? Negat Hentriquez lib. 6. cap. 6. numer. 4. in Gloss. litt. K. Quia in Brevi dicitur, approbatum ad Ordinario; Prælatus autem Regularis non est ordinarius. Idque in Iubilæo cautum esse, quia Summus Pontifex potuit animadvertere, Episcopos in approbandis Confessariis esse plerumque Prælatis Regularibus cautiōes. Bonacina de Sacrament. disputation. quest. 7. punt. 4. §. 1. numer. 25. affirmat, aitque Papam verba illa approbatum ab Ordinario pro Religiosis apponere cumulativè, non privative; quatenus id possint, si velint, non tamen teneantur. Ita etiam Bossius cas. 3. numer. 10. qui ait, verba illa sumenda esse cum expositione accommoda, ut si agatur de laicis, debant eligere approbatum ab Episcopos si vero de Religiosis, a suo Prælato, qui est ipsorum Ordinarius. Lezana qq. regul. cap. 19. num. 19. distinguit, aitque: Vel in Iubilæo dicitur approbatum ab Ordinario tantum, vel, approbatū ab Ordinario

dinario loci. Si primum, possunt Religiosi eligere approbarum à suo Prælato; si secundum, non possunt. Omnes ha sententiae sunt probabiles, part. 5. tract. 12. ref. 37. † & opinionem Bonacinx, quam novissimè sequitur Zambeldus v. iubilaums num. 19. in part. 2. tract. 17. ref. 47. & part. 3. tract. 2. ref. 21. solum referruntur: unde ignaviter & petulanter illum carpit Ferro p. 2

Quid de Mo. qq. vicar. q. 72. †

20. Moniales secundum Polaceum In Bull. Iubil. Urbani VIII. sect. 41. num. 8. non possunt in Jubilao eligere confessarium approbatum, sed debent confiteri proprio confessario. Et sic sacram Congregationem declarasse testatur. Sed ego hanc declarationem invenire non potui. Et contrariam sententiam docent Bonacina numer. 22. Bossius cas. 5. num. 2. & Peyrinus tom. 3. c. 4. num. 4. Qui addit, eas eligere posse Regularem à suo Prælato, vel sæcularem ab Episcopo approbatum, sive subjectæ sunt Episcopis, sive Prælati regularibus, & si sunt subjectæ regularibus, posse eligere ex religione: quia favorabilia sunt amplianda. Et quod eligere possint quemcumque approbatum ab Ordinario loci, ait Peyrinus non esse difficultatem post Bull. S. D. N. Urbani VIII. Pontificia solicudo; in ea. n. id Monialibus expresse conceditur, part. 5. tract. 12. ref. 12. † Hoc loco Auctor non ponit suam sententiam, licet videatur inclinare cum secunda. At in part. 3. tract. 2. resolut. 29. quæ postea impressa iteratò est in tract. 4. post. 153. videtur pronio in primam. †

I V B I L A E V M
Quoad reservata.

21. Quando in Iubilao datur facultas expressa absolvendi à casibus Bullæ Cœnæ, non requiritur expressa derogatio ipsius Bullæ, vel individua mentio dictorum casuum. Ita Bossius ubi infra contra Duard. in Bull. Cœn. lib. 3. §. 2. quest. 2. num. 13. († An vero

in tali casu absolvî possit heresim occulta, Vide verb. Absolvere numer. 83. †.) Sed difficultas est, an quando conceduntur casus Papales abique exceptione, intelligantur etiam concedi casus Bullæ Cœnæ? Et quidem Lavorius de Iubil. part. 2. c. 28. num. 24. & alii communiter negant; eo quia habent specialem Bullæ Cœnæ, nisi quandam gravitatem, ob quam Pontifex expriman in specie lescitatus, non esset illa constituta, & hæc sententia apud me certa est, quia quando Pontifex vult concedere casus Bullæ Cœnæ, illos explicat, sed Bossius de Iubil. sect. 1. cas. 7. num. 2. affirmativam sententiam putat esse probabilem, quia cum facultas detur pro omnibus casibus papalibus, non est cur aliqui excipiuntur, præser-tim in re favorabili. Bullam vero Cœnæ revocare facultates particulares personarum, Religionum, &c. minimè generales omnium fidelium & extraordinariæ, quale est Iubilæum, part. 3. tract. 12. resol. 34. casus episcopales, ait Bonacina de cens. disp. 2. quest. 2. artic. 15. Et episcopales num. 10. absolvî non posse, quia Clemens VIII. in quadam Bulla decrevit, ne ullus prætextu cuiuscumque privilegii absolvat à casibus Episcopo reservatis. Sed merito hanc opinionem refellunt Zanardus part. 1. c. 21. quest. 34. & alii quia cum in Iubilao expresse concedatur absolvî à reservatis Papæ, à fortiori conceditur, absolvî à reservatis Episcopo. Et alioqui recte hanc opinionem extendunt ad casus & censuras reservatas ab Episcopo post publicationem Iubilæi, part. 3. tract. 4. resolutione 149. Absolvî possunt reservata, si solum dicatur à censuris, p. 10. tr. 13. resol. 3.

22. Qui tempore Iubilæi obtinuit absolutionem reservatorum animo lucrandi Iubilæum, quod postea culpa sua non lucratur, non propterea in reservationem reincidit. Ita Suarez in 3. part. tom. 4. dispur. 3. sect. 4. num. 5. contra Rodriguez in Bull. Cruc. §. 3. num. 8. quia non fuit absolutus ad reincidetiam: id enim nec habetur in diplomate, nec Confessarius absolvere potest sub

Zzz 3 condic-

Qui si Iubi-læum non ac-quiritur non propere revertun-tur.